



ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 29 ՆՈՅԵՄԵՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԻՆՉՔԱՆ ԿԸ ՍԻՐԵՄ ՕՐԷՆՔԻ

Ինչքան կը սիրեմ Օրէնքդ.

ամէն օր ան է խորհրդածութեանս առարկան:

Պատուէրներդ վիս թշնամիներէս ակելի իմաստուն ըրին,

որովհետեւ վանոնք ընդմիշտ իմս դարձուցի:

Բոլոր ուսուցիչներէս ակելի խորամիտ եղայ,

որովհետեւ պատուիրաններդ են մտածումիս առանցքը:

Տարեցներէն ակելի խորիմաց դարձայ,

որովհետեւ հրահանգներդ գործադրեցի:

Բոլոր չար ճամբաներէն հեռու մնացի,

որպէսվի քու խօսքերդ գործադրեմ:

Օրէնքներէդ չշեղեցայ ես բնաւ,

որովհետեւ դուն ինքդ վանոնք ինձի սորվեցուցիր:

Ինչ քաղցր են խօսքերդ ինձի համար,

ինչքան որ մեղրը՝ քիմքիս համար:

Հրահանգներուդ հետեւելով՝ խորիմաց դարձայ.

ուստի արեցի բոլոր խարդախ ճամբաները:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի փան, ի զնայ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺՈՐ



ԱՌԱԿԱՅ 20 ԳԼՈՒԽ

ԻՍՎԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 20:14-30

Աշխարհասիրության մասին խօսել էրք, որպեսզի մարդը չաղքաբանայ, որպեսզի հացով կշտանայ, ու մանաւանդ այնպիսի հացով, որ յախտենական կեանք կը շնորհէ: Շարունակելով, այս անգամ 15րդ համարը կը ներկայացնէ իսկական զարդարանքը եւ անոր արժէքը: Յաճախ կ'ուզենք զարդարուիլ ոսկիով ու թանկագին քարերով, գոհարներով, սակայն Առակաց գիրքը կու գայ ցոյց փայլու, թէ իսկական զարդարանքը ոսկին կամ արժէքաւոր գոհարները չեն, այլ՝ իմաստութիւնը որ կայ շրթներուն վրայ: Երբ մեր շրթները իմաստութեամբ կը բացուին եւ կ'օգտագործուին: Այլապէս ինչ արժէ այդ ոսկին ու գոհարը, երբ սակայն մեր շրթները իմաստութեամբ չեն արփայտուիր: Այո, որքան ալ ոսկին, արծաթն ու գոհարները արժէքաւոր են, բայց Աստուծոյ խօսքը աւելին, մանաւանդ անոնց համար, որոնք զիպեն արժէքը այդ խօսքին:

16րդ համարը ցոյց կու փայլ թէ երկուքի պարագային ալ վստահութեան հարց կայ, օտարական մարդու մը համար երաշխաւոր եղողին, կամ օտարական կնոջ մը համար երաշխաւոր եղողէն, ապահովութեան համար զգեստը առնել կամ գրաւ առնել: 17րդ համար հեղափոխական է, որ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս յաճախ ստուգեալ ձեռք բերուած հացը, այսպէս հացի պարկերով կը ներկայացուի, սակայն կարելի է ամէն բան փեսնել անոր մէջ, ախորժելի է ու կը թուի մարդու համար, բայց յետոյ խղճահարության հարց կայ: Մարդը միշտ փրամադիր է հեշտութեամբ ձեռք ձգելու, եւ անով ուրախանալու, բայց արիկա մարմնաւոր վիճակն է մարդու, կայ սակայն խիղճ կոչուածը, որ հանգիստ պիտի չձգէ: Մի գուցէ պահ մը լռեցնենք այդ ձայնը, բայց ժամանակ առ ժամանակ պիտի աղաղակէ: 18րդ համարը կը խօսի դիպաւորության մասին, որ կը հաստատուի խորհուրդով, մրաժմաններով, սակայն այդ դիպաւորութիւնը ձեռք ձգելու համար պարտաւոր լինելու կ'ուզենայ, այդ պարտաւոր իմաստութեամբ ընելու: Մեր ամբողջ կեանքի դրուածքը պարտաւոր է ապրելու, գոյատեւելու: Այսպէս յիշեցում մըն է որ կ'ընէ, ըսելով. թէ այդ պարտաւոր իմաստութեամբ ըրէ, Աստուծոյ իմաստութեամբ, Անոր առաջնորդութեամբ: Այնպէս ինչպէս թագաւոր մը, որ ունի խորհրդականներ, սակայն այդ խորհրդականները ինչպէս եւ ինչով կ'առաջնորդուին ու կ'առաջնորդեն թագաւորը, որպէսզի պարտաւոր մղէ: Ուրեմն, ինչպիսի խորհուրդներ ալ կան ու ըլլան մեր մտքին մէջ, սակայն այդ բոլորը պէտք է որ առաջնորդուին աստուածային իմաստութեամբ:

19րդ համարը մէկ այլ ուրիշ յիշեցում մըն է հեռու մնալու բանասարկութիւն, այսինքն՝ չարութիւն եւ շողոքոթութիւն ընողէն: Ինչո՞ւ, որովհետեւ զաղպնիք կը յայտնէ, այսինքն՝ չես կրնար վստահիլ անոր: 20րդ համարը Տասնաբանեայ պատուիրաններուն հինգերորդ պատուիրանին հակառակ պարկերը ցոյց կու փայլ: Այնպէս ըսուած էր, «Պատուէ քու հայր ու մայրդ, որպէսզի քու օրերդ երկար ըլլան»: Իսկ այսպէս կը յիշեցնէ, փակախն չըսելու համար կ'ազդարարէ, ըսելով. «Ով որ իր հայրն ու մայրը կ'անիծէ, անոր ճրագը մուտ խաւարի մէջ պիտի մարի»: Որքան զգուշ ըլլալու ենք, մեր վարմուքին մէջ, մեր ճշմունքներուն նկատմամբ, որպէսզի յանկարծ չըլլայ թէ մեր ճրագի լոյսը մարի մուտ խաւարի մէջ: Այս մասին նաեւ Պողոս Առաքեալ կ'անդրադառնայ իր նամակին մէջ ըսելով. թէ վերջին ժամանակներուն ինչպիսի մարդիկ պիտի յայտնուին, իր աշակերտին Տիմոթէոսին գրած նամակին մէջ. «Ճշմունքներուն անհնազանդ» Բ Տիմ 3.2:

21րդ համարը մեզ կը յիշեցնէ ժողովրդային այն խօսքը որ կ'ընէ. «Ինչպէս եկաւ, այնպէս ալ գնաց»: Այսպէս եւս կը յիշեցնէ. «Այն ժառանգութիւնը, որ արտորնօք կ'առնուի, անոր վերջը պիտի չօրհնուի»: Ինչո՞ւ, որովհետեւ այդ բոլորին համար չենք յոգնած, գրպինք չենք թափած, արժէքը չենք զիպեր: 22րդ համարը զգուշացում է վրէժխնդրութենէն, եւ կը յիշեցնէ ըսելով. «Չարութեան փոխարէնը պիտի հարուցանեմ մի ըսեր, Տիրոջ սպասէ ու անիկա քեզի պիտի օգնէ»: Յաճախ մենք կ'ուզենք մեզի դէմ եղած անիրաւութեան վրէժը լուծել, այլ խօսքով չարիքի փոխարէն, մէկ այլ ուրիշ չարիք: Բայց երբ Աստուծոյ կը յանձնենք մեր դատը, պայմանաւ սակայն համբերութեամբ սպասելու: Յաճախ այդ անհամբերութեան պարճառուաւոր չարիքի մէջ կ'ինանք: Բայց այսպիսի պարագաներուն աղօթքով խնդրենք Աստուծոյ, որպէսզի Ինք մեր արդար իրաւունքը պաշտպանէ, ու մանաւանդ համբերութիւնը փայ սպասելու այդ օրուան: 23րդ համարին արփայտութիւնը հեղափոխական է, ըսելու եղանակ մըն է, որ փարբեր փեսակի կշիռքի քարերը ընդունելի, հաճելի չեն, ու մանաւանդ պիտի են Աստուծոյ աչքին: Աստուած մէկ փեսակի կշիռքի քար կ'ուզէ, առաւել եւս ոչ նենգաւոր: 24րդ համարը կը յիշեցնէ, որ ամէն ինչ Տիրոջմէ կ'ախտաւ է: Այո, մենք որքան ալ որոշումներ, ծրագրեր կրնանք ունենալ, բայց վերջ ի վերջոյ Աստուծոյ կամքն է որ կը կատարուի: Այնպէս ինչպէս պիտի ըսէ Յակոբոս Առաքեալ, մենք կը ծրագրենք այս ինչ կամ այն ինչ փեղը երթալու կը գործը ընելու, բայց Աստուծոյ կամքը ըլլայ: Ինչպէս Քրիստոս պիտի սրովեցնէր ըսելով. «Նախ Աստուծոյ կամքը խնդրեցէք», այս պարագային եթէ հարցնենք, ապա ի՞նչ է Աստուծոյ կամքը, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ մեր հոգիներու փրկութիւնը: Այսինքն՝ ինչ որ ալ պիտի ընենք արդէօք կը համապատասխանէ այդ կամքին թէ ոչ: Իսկ 25րդ համարը մէկ այլ յիշեցում է, նախքան բան մը նուիրելը կամ ուխտ ընելը մրաժմանելու թէ արդէօք կրնամ թէ ոչ, եւ որքանով դարձեալ Աստուծոյ կամքին համաձայն է:

26րդ համարը Իմաստուն թագաւորին մասին է, որ արդարութեամբ պիտի դատէ աշխարհը ու ամբարիշտները զարէ արդարներէն: Այսօրուան մեր ապրած աշխարհին վիճակը կը պարկերացնէ, ուր սպասումը ունինք թէ երբ վերջ պիտի գրնէ այս անօրէնութիւնն ու մարդոց չարութիւնը: Ահա Առակաց գիրքը կը յիշեցնէ, որ կայ Իմաստուն թագաւոր մը որ իր գալուստով պիտի ընէ այդ բոլորը:

27րդ համարը կը նմանի այն էքս րայ կոչուած այն գործիքին, որ բժիշկները կ'օգտագործեն ստուգելու համար մեր ներքին գործարանները, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ պարզապէս լոյս մը, ճառագայթ մը: Նոյնպէս ալ Առակաց գիրքը կու գայ եւ կը յիշեցնէ, եթէ չէինք գիտեր, որ մարդուս հոգին ալ Աստուծոյ համար լոյս է, որ կը քննէ սրտին բոլոր խորհուրդները: Երկրորդ, մարդուս հոգին նաեւ լոյս է իրեն համար, եթէ երբեք այդ հոգին աստուածային լոյսով լուսաւորուած առիթ կու տայ մարդուն որպէսզի ըստ այնմ զանազանէ բարին չարէն: 28րդ համարը յիշեցում է Աստուծոյ ինքնութեան որ ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն է, եւ այդ իսկ պատճառով մեզ կը նայի Իր ողորմութեամբը, այլապէս ոչ ոք կրնայ փրկուիլ Անոր ներկայութեամբ: 29րդ համարը հետաքրքրական համար մըն է, ուր կը ներկայացնէ երկու պարագաներուն իւրայայտութիւնը: Երիտասարդի պարագային զարդարանքը իր ոյժն է, իսկ ծերերու պարագային զարդարանքը իրենց ալեհեր, ճերմակ մազն է: Որեւէ մէկ պարագայի, մէկը միւսը չարհամարհելու, որովհետեւ երբ երտասարդ ենք, այդ շատ աւելի մեր ոյժը կը գործածենք, բայց երբ կը ծերանանք, այդ ոյժը ալ այն չէ ինչ որ էր նախապէս, բայց այս անգամ կեանքի փորձառութիւնը եւ անկէ եկած իմաստութիւնը կը դառնայ այս անգամ մեր ոյժը: Ի վերջոյ, 30րդ համարը թէեւ փարօրինակ կրնայ հնչել, սակայն իմաստն այն է, որ կեանքի ընթացքին, անշուշտ եթէ անդրադարձանք եւ այդ իմաստով ընդունեցինք, մեր կրած կամ ունեցած վերքերը չարութեան դէմ դեղ են, անով մեր հոգիներու մաքրութեան: